

Farský list

Gréckokatolíckej Farnosti svätého archanjela Michala v Lomnom

ročník: IX.

17. august 2025

číslo: 33

365 dní s pátrom Piom

16. október: Všetky muky tejto zeme sa zhromaždili do jedného chumáča a ja ho prijímam, ó, môj Bože, túžim po ňom ako po svojom dedičnom podiele. Nikdy sa však nezmierim s predstavou, že by som mal byť odlúčený od teba pre nedostatok lásky. Pre svoje zľutovanie, prosím, nikdy nedopušť, aby táto úbohá duša zblúdila z cesty. Nikdy nedovoľ, aby moja nádej vyšla nazmar. Nedaj, aby som sa od teba odlúčil, a ak som teraz od teba oddelený bez toho, aby som si to uvedomoval, zaraz ma, prosím, vytrhni ma z tohto stavu. Ó, môj Bože, buď útechou môjmu rozumu, aby som dobre poznal seba samého a veľkú lásku, ktorú si mi prejavil, a aby som sa raz mohol naveky tešiť zo zvrchovanej krásy tvojej božskej tváre. Drahý Ježišu, nikdy, prosím, nedovoľ, aby som stratil svoj drahocenný poklad, ktorým si pre mňa ty sám. Pán môj a Boh môj, vo svojej duši pociťujem nadmieru živú, nevýslovnú sladkosť, ktorá prší z tvojich očí, ktorým sa zapáčilo pohliadnuť na moju úbohosť.

Ako len zmierniť muky môjho srdca, smútok z toho, aký som od teba vzdialený? Moja duša si veľmi dobre pamätá, aký strašný boj musela podstúpiť, keď si, môj najmilší, predou mnou skryl svoju tvár. Ó, môj najdrahší milovník, aký živý a hrozný obraz tohto zápasu mi zostal vtláčeny v duši!

17. október: Kto by dokázal uhasiť tento oheň, ktorý mi horí v hrudi, tieto žeravé plamene, ktoré planú len pre teba? Ó, Pane, nenachádzaj, prosím, záľubu v tom, že budeš predou mnou skrývať svoju tvár. Ty predsa dobre vieš, aký zmätok a nepokoj sa pritom zmocňujú všetkých mohutností mojej duše!

Vidíš predsa, že moja úbohá duša nedokáže zniesť kruté muky, ktoré jej spôsobuje odlúčenie od teba, lebo si spôsobil, že sa bezhlavo zamilovala do teba - nekonečnej krásy. Ty predsa dobre vieš, ako dychtivo ťa hľadá. Moja túžba nie je o nič menšia než tá, ktorú zakusovala tvoja snúbenica z Veľpiesne. Aj moja duša, tak ako tvoja svätá snúbenica, blúdi celá bez seba ulicami a námestiami, prosiac a zaprisahávajúc jeruzalemské dcéry, aby jej povedali, kde je jej milovaný: „Zaprisahám vás, dcéry jeruzalemské, ak by ste našli môjho milého, povedzte mu, že som ochorela od lásky!“ (Pies 5,8)

(List zo 17. októbra 1915 adresovaný P. Agostinovi da San Marco in Lamu - Korešpondencia, zv. I, s. 674)

LITURGICKÝ KALENDÁR

Pondelok, 18. august 2025

Svätí mučeníci Flórus a Laurus

Utorok, 19. august 2025

Svätý mučeník Andrej Stratopedarcha a spoločníci

Streda, 20. august 2025

Svätý prorok Samuel

Štvrtok, 21. august 2025

Svätý apoštol Tadeáš. Svätá mučenica Bassa

Piatok, 22. august 2025

Svätý mučeník Agatonik a spoločníci

Sobota, 23. august 2025

Zakončenie Zosnutia Bohorodičky. Svätý mučeník Lupus

08:00 Sv. liturgia (Lomné, sl.): * na úmysel darcu

17:30 Svätá liturgia (Valkov, sl.): * Pavol (Pelák)

Menl. časti: sl. s. 393

ap. zač. 123 evanj. Mt zač. 78

Nedeľa, 24. august 2025

11. nedeľa po Päťdesiatnici. Svätý hieromučeník Eutychés. Hlas 2.

08:00 Svätá liturgia (Kručov, stsl.): * Ján (Hrinko) s rodinou

09:30 Svätá liturgia (Lomné, stsl.): * za všetkých veriacich

11:00 Svätá liturgia (Bžany, stsl.): * Milan s rodinou

Menl. časti: stsl. s. 98

ap. zač. 141 evanj. Mt zač. 77

Paterik je zbierka s výrokmi alebo krátkymi príbehmi, ktoré hovorili svätí starci svojim poslušníkom, teda mníchom, ktorí sa im podriadili

Keď k nemu prišiel brat a povedal mu: „Máš veľmi dobré dláto,“ starec mu nedovolil odísť, kým si to dláto nevzal so sebou.“

7. Abba Agaton povedal: „Nikdy som sa dobrovoľne neuložil k spánku, ak som mal v srdci hnev proti niekomu a nakoľko to bolo v mojich silách, nedovolil som, aby šiel spať ten, kto mal čokoľvek proti mne.“

8. Abba Izaiáš povedal: „Láska – to je rozmyšľanie o Bohu s neustálou vďačnosťou. Z tejto vďačnosti sa Boh teší, lebo je prejavom spokojnosti.“

9. Keď sa raz abba Pimen spolu s bratmi vybral zo skítu, ich sprievodca v nočnej tme zabľúdil. Bratia pristúpili k otcovi Jánovi: „Zabľúdili sme. Čo budeme robiť, aby sme nezahynuli?“ Starec odvetil: „Ak mu to povieme, bude smutný. Ale spravíme to tak. Povieme, že som chorý, nemôžem pokračovať v ceste a prečkám

do rána na tomto mieste.“ Tak aj spravil. A ostatní povedali: „Ani my nepôjdeme ďalej, ale počkáme tu s tebou.“ A tak posedeli do rána a neodhalili bratovo zlyhanie.

10. Skôr, ako prišiel abba Pimen so svojimi žiakmi do Egypta, žil tu istý starec, ktorý sa tešil veľkej sláve a úcte ľudí. Ale po príchode Pimena zo skítu začali ľudia prichádzať za ním a starca opustili. Ten začal závidieť a rozprávať o Pimenovi a jeho žiakoch zle. Keď sa o tom Pimen dozvedel, zarmútilo ho to. Hovorí svojim žiakom: „Čo budeme robiť s týmto veľkým starcom? Ľudia, ktorí ho opustili a prichádzajú k nám ničomníkom, nám spôsobujú veľké trápenie. Ako ho vyliečime?“ Pouvažoval chvíľu a povedal: „Pripravte trochu jedla, vezmite nádobu s vínom a pôjdeme k starcovi, aby sme to zjedli spolu. Možno ho to vylieči.“ Tak aj spravili. Keď zaklopali na starcove dvere, jeho žiak sa spýtal: „Kto je?“ „Povedz starcovi, že Pimen chce od neho požehnanie,“ odvetili hostia. „Nech odídu, nechcem ich vidieť,“ znela starcova odpoveď. Ale oni aj napriek tomu ostali na páliaťave rozhodnutí, že neodídu, kým nedostanú jeho požehnanie. Keď starec videl ich trpezlivosť a pokoru, zasiahlo ho to. Otvoril im, vošli a stolovali spolu. Vtedy im povedal: „Máte skutočne nielen to, čo sa o vás hovorí, ale vo vašom konaní som zbadal stokrát viac.“ Od toho dňa sa stal ich priateľom.

11. Abba Pimen povedal: „Konaj tak, aby tvoja sila nikomu neublížila a sprav svoje srdce čistým pre každého človeka.“

12. Povedal ešte: „Nik nemá väčšiu lásku ako ten, kto položí svoj život za svojich priateľov.“ (Jn 15, 13) Lebo ak niekto počuje slovo urážky a má možnosť urobiť podobne, ale podstúpi námahu, trpí a mlčí; alebo ak sa niekto, komu bolo ukrivdené, ovládne a neodplatí sa tomu, kto mu ublížil, takýto človek dáva svoj život za svojho blížneho.“

13. Abba Pamva putoval spolu so žiakmi egyptskou krajinou. Keď zbadal miestnych obyvateľov, ktorí len tak sedeli, povedal im: „Vstaňte a privítajte sa s bratmi, aby ste od nich dostali požehnanie. Lebo oni neustále rozprávajú s Bohom a ich ústa sú sväté.“

14. O starcovi Pafnúciovovi sa hovorilo, že nepil víno. Pri jednom z putovaní natrafil na opíjajúcich sa zbojníkov. Kapitán zbojníkov ho nielenže spoznal, ale vedel o ňom aj to, že on víno nepije. Videl, že je unavený z namáhavej cesty, naplnil čašu vínom, priložil mu meč ku krku a hovorí: „Ak toto nevypiješ, zabijem ťa.“ Starec pochopil, že chce vykonať Božiu vôľu. Túžil ho získať pre Boha, a preto zobral čašu a víno vypil. Vtedy zbojnícky kapitán oľutoval svoj čin: „Odpusť mi, abba, že som ťa urazil.“ Starec mu odvetil: „Verím Bohu, že odo dnes už nikomu nespraviš nič zlé.“ A tak starec získal celú zbojnícku skupinu tým, že sa kvôli Bohu zriekol vlastnej vôle.

15. Abba Iperech povedal: „Vyslobodzuj ľudí z hriechu bez výčitiek, nakoľko sa len dá. Lebo Pán neodvrhuje tých, ktorí sa na neho obracajú. Nech v tvojom srdci

neprebývajú slová zloby a súdu voči tvojmu bratovi, aby si mohol smelo hovoriť: „Odpusť nám naše viny, ako aj my odpúšťame svojim vinníkom“ (Mt 6, 12).

Z knihy vtipov: J. Luscoň a J. Kováčik: Vie Pán Boh o tom že existuje?

☺ Modlila som sa za dobrého muža a dostala som skvelého muža. On sa nemodlil, takže dostal mňa...

☺ Hovorí žena manželovi: Fero! Nápadník našej dcéry ťa dnes príde požiadať o jej ruku. Stačí povedať „áno“. Netreba, aby si mu v slzách bozkával ruky a oslovoval ho „náš záchranca“.

☺ Správny muž si pamätá deň narodenia svojej manželky, ale rok vždy zabudne.

☺ „Ahoj miláčik, kde si?“ „Na zastávke, čakám na autobus.“ „Ponáhľaj sa!“ „Dobre, budem čakať rýchlejšie.“

☺ Otec radí synovi: „Stará múdrosť hovorí, že ak žena mlčí, neprerušuj ju!“ Matka radí dcére: „Muž by mal mať vo vzťahu posledné slovo. A nech je to veta: „Áno, miláčik.“ A dedo dodá: „Žena musí vedieť hlavne dobre variť. Krása a mladosť pominú, ale rezeň je večný.“

☺ Mladík sa obráti od počítača k svojej nastávajúcej: „Povedala si niečo, Anka?“ „Povedala, ale ešte ráno.“

OZNAMY

- Do konca augusta si u pani Danky Barnovej (Lomné) a v sakristii chrámu (Kručov a Bžany) môžete objednať **časopis Misionár** na ďalší kalendárny rok 2026. Cena predplatného je 23,-€. Taktiež si môžete objednať **stolný kalendár** od Misionárov za 3,-€.

- Kto by sa chcel zúčastniť **Metropolitnej púte do mariánskeho pútnického miesta Máriapócs v Maďarsku**, môžete sa zapísať v sakristii chrámu, nakoľko za náš dekanát pôjde autobus. Taktiež je možnosť objednať si obed v cene 7,-€. Pri zapisovaní nezabudnite ho nahlásiť.

- Dodatočne chcem poďakovať spolku svätého ruženca (Lomné) za zakúpenie nového liturgického rúcha na nedele a sviatky. Srdečne Pán Boh zaplať.

- **Upratovanie v chráme v Lomnom** má na zodpovednosť dvojica rodín: rodina Bugírová a rodina Petricková. Tým, čo upratovali srdečne Pán Boh zaplať a tým, čo nastupujú prajeme veľa síl.

- Svätá cirkev oznamuje, že sviatosť manželstva chcú prijať: **Martin Jánosdeák**, syn rodičov Mariána a Jany rod. Kissovej, bývajúcí v Trnkove a **Monika Švigárová**, dcéra rodičov nebohého Vladimíra a Moniky rod. Dovičákovej, bývajúcej v Trnkove. Dnes sa ohlasujú po **tretíkrát**. Kto by vedel o nejakej zákonnej prekážke, pre ktorú by menovaní nemohli prijať sviatosť manželstva, je to povinný oznámiť na farskom úrade.

Gréckokatolícka cirkev, Farnosť svätého archanjela Michala

Lomné 95, 090 33 Turany nad Ondavou, tel.: 054/749 12 55; 0905 507 681

o. Peter Olšavský, **email:** gkfu.lomne@gmail.com **web:** www.lomne.sk/cirkev

Sestra Veronika Barátová: Učím sa v každej búrke pozerat' na Ježiša. Inak sa utopím

Hoci bola vychovávaná vo viere, hovorí o sebe, že Boha v skutočnosti nepoznala, a tak počas vysokoškolského štúdia prežila búrlivé obdobie mladosti. Pán Boh si ju však našiel a uchvátil jej srdce natoľko, že mu povedala trvalé „áno“. O víťazstvách i prehrách jej života, nádeji, ktorú žije, ale aj o jej službe sme sa rozprávali so sestrou Veronikou Barátovou z Komunity Blahoslavenstiev.

Čo považujete vo svojom živote za najväčšie víťazstvo?

Priznám sa, že som nikdy neuvažovala o nejakom víťazstve v mojom živote. Skôr ako víťazstvom by som nazvala *najväčším darom* skutočnosť, že mi vstúpil do života Kristus a úplne zmenil hodnoty môjho života ako aj celú životnú cestu.

Hovoríte o sebe, že ste boli skôr dobré katolícke dievča, no Pána ste vlastne nepoznali. Kedy sa to zmenilo?

Počas prvých rokov štúdia na vysokej škole, ďaleko od domova a rodičovského dohľadu. Zdedená viera po rodičoch pre mňa postupne nič neznamenala, zistila som, že aj bez náboženskej praxe sa dá žiť. Boh, ako som ho dovtedy poznala, mi nič neprinášal, nepotrebovala som ho. Svojim rodičom však ďakujem za tú katolícku výchovu, ktorú mi dali. Lebo vďaka nej, keď som raz bola po nočnom fláme v stave veľmi zlého vnútorného rozpoloženia, prišla mi z ničoho nič myšlienka na Boha.

Čo to bolo za myšlienku?

Znela asi takto: „Ak Boh skutočne existuje a ja by som teraz zomrela, bolo mi totiž veľmi zle aj fyzicky, tak pôjdem do pekla,“ a vzápätí druhá myšlienka: „Ak skutočne Boh existuje, nemôžem takto žiť!“ Táto posledná veta ma už neopustila a začala som hľadať, kto je tento Boh.

Ako toto hľadanie vyzeralo?

Mojou prvou vypočutou modlitbou bola prosba, aby ma medzi seba prijali mladí kresťania, o ktorých som vedela, že sa tajne schádzajú, bolo to totiž počas komunistického režimu. Stalo sa, a oni mi pomohli objaviť Ježiša, osobný vzťah s ním, čo znamená jeho láska, čo znamená žiť s ním... Boli to pre mňa časy úžasných objavov. Po skočení školy mi v tom ďalej pomáhalo hnutie Svetlo-Život, tzv. oáza.

Čo bolo najťažšie počas obdobia, keď ste spoznávali Pána Boha do hĺbky? Nelákal vás znovu starý život?

Ja si ani nepamätám, že by bolo niečo pre mňa ťažké. Celé mi to pripadalo ako až neuveriteľné dobrodružstvo s Ježišom, dobrodružstvo každého dňa. Sprevádzalo ma to, čomu hovoríme milosť, že ten starý život sa mi javil ako bezcenný, prázdny, preto ma ani nelákal.

Až neskôr, keď som prijala povolanie žiť v Komunitě, kde som dodnes, som si predstavovala, že sa budem musieť vzdať istých záľub, napríklad túženie sa po horách, v zime na bežkách. Ale ukázalo sa, že to boli len moje plané predstavy. V skutočnosti, hneď v prvom roku, to už som bola vo Francúzsku v jednom našom dome, lebo u nás domy Komunity ešte neboli, som bola na bežkách...

Kedy si vás Pán získal natoľko, že ste sa mu rozhodli dať úplne?

Ten prvý čas môjho objavu Krista a zároveň živého stretnutia s ním, bol pre mňa tak silný, že som intuitívne vedela, že s Ježišom nemôžem žiť len tak na polovicu. Svoj život som mu odovzdala a nikdy som to už neoľutovala, ani nechcela si to vziať späť. Nech z toho však nevznikne dojem, že by som už bola akosi lepšia, či dokonalejšia v láske. Cesta môjho obrátenia sa ku Kristovi v podstate neskončila a skončí asi až v nebi. Dokonca, naopak, čím som staršia, tým viac vidím, ako veľmi som ešte nepremenená Kristovou láskou, ale môj život, nech už je aký je, mu patrí. Toto odovzdanie života Ježišovi v prvých rokoch tiež neznamenalo, že by som v sebe už objavila túžbu žiť v komunite, kde som, či povolanie k zasvätenému životu. To prišlo až neskôr, po dvoch rokoch, čo som už som bola v Komunitě. V Komunitě Blahoslavenstiev totiž môžu žiť aj laici.

BUĎ KRISTOVI SKUTOČNE VERÍME, ALEBO JE KREŠTANSTVO LEN NÁBOŽENSTVO DO DOBRÉHO POČASIA

Náš život nie je jednoduchý. Problémy niekedy pretrvávajú veľmi dlho, dokonca aj celý život. Ako v tom ostať verný a veriť, že hoci v tomto živote nevíťazíme, Ježiš je víťaz a naše viditeľné víťazstvo príde vo večnosti?

Ak by som sa mala pozerat' na seba a svoje problémy, či na problémy, ktorú ma obklopujú, tak by mi bolo ťažko veriť, že Ježiš je víťaz tak v mojom živote ako aj v tomto svete. Ale musela som pomerne rýchlo pochopiť, že sa musím učiť v každej búrke pozerat' na Ježiša, inak sa utopím. Toto nie je ani teória, ani len príbeh z evanjelia. To je mnohokrát žitá skúsenosť. Ježiš je víťaz! Dokázal to svojím dielom spásy. Krížom

zostúpil až do hlbín biedy a stratenosti človeka, do jeho utrpenia v každej podobe, a niet hriechu, ktorý by na seba nevzal. A svojím vzkriesením nad týmto všetkým zvíťazil a i zo samotnej smrti urobil cestu k Otcovi. Preto má moc nás viesť neustále zo smrti do života, z tmy so svetla..., pretože tam kde sme my, je aj on, hoci by to bolo totálne dno života. Toto je naša viera a z nej prameniaca nádej, nejde len o pravdy viery, či len nejaké zbožné kliše! Bud' Kristovi skutočne veríme, alebo je naše kresťanstvo len jedno z náboženstiev vhodné do dobrého počasia!

Prežíva ťažké veci aj človek, ktorý sa Bohu zasvätil naplno? Prežívate ich aj vy?

Začnem od konca: verím Ježišovi. Verím, že cesta s ním vždy existuje, nech by bola akákoľvek a dialo sa čokoľvek. Dôvod som spomenula v predchádzajúcej odpovedi. Ťažké veci prežíva každý človek, aj ten zasvätený. Ten navyše nemá okolo seba pokrvne blízkych, nežije v intímnych rodinných vzťahoch, ktoré by mu mohli byť oporou, hoci viem, že to často tak nemusí byť.

Aké veci trápia zasväteného človeka?

Na zasväteného doliehajú problémy zvnútra – jeho osobné zápasy, i zvonku: i my, zasvätení, sa musíme starať o živobytie, nežijeme vo vzduchoprázdne, nie je to „cirkev“, ktorá nás živí. V našej Komunitě napríklad nemáme ani nejaké formy civilných platov, máme živnosť a službu. Žijeme uprostred ľudí, načúvame ich problémom, vnímame, čo sa deje vo svete, ako všetci ľudia, ktorí si neskrývajú hlavu do piesku...

PREHRY PATRIA DO ŽIVOTA, SKRZE NE DOZRIEVAME

Mali ste v živote chvíle, kedy ste sa cítili ako ten, kto prehráva? Kedy?

Už nie som najmladšia, tak už o prehrách ani nehovorím. V živote sa nám nie vždy darí, mnohé veci sme nežili najlepšie, dokonca s istým odstupom času vidím, čo som vyslovene nežila dobre. Mohla by som to nazvať prehrou, nedá sa to ani napraviť. Ale tie prehry patria do života, skrze ne dozrievame. Dokonca viac ako keby sme vždy len vyhrávali. Takže áno, boli chvíle, celé obdobia a situácie, ktoré, ľudsky vzato, by sa dali nazvať prehrou či nenaplnením toho, čo sa odo mňa očakávalo a dalo sa mi to aj pocítiť. Vtedy človek skutočne prežíva pocit nielen nedostatočnosti, ale aj pokorenia a sklamaní.

A ako ste prehry zvládli alebo stále zvládáte?

Musela som sa naučiť žiť ich s Ježišom, s pohľadom upretým na neho. Nakoniec som preto musela vždy uznať, že mi tieto prehry neublížili a neublížujú, skôr naopak, hoci je to boľavé. Akosi ma očisťujú, umenšujú, nedovolia, aby som sa cítila byť väčšou, lepšou, ako v skutočnosti som. A jednoducho zisťujem, že som chudobnejšia. Ale je to blahodarná chudoba, lebo ma vedie k väčšej vnútornej slobode a i k láske, ktorá už nehľadá nejaké uznanie, je slobodná v prijímaní a dávaní.

Prečo vôbec musíme prežívať v živote ťažké veci a utrpenie?

Prečo je na svete hriech, choroby, prírodné nešťastia? Lebo práve tieto veci spôsobujú mnohoraké podoby utrpenia človeka. Keď človek nevie nájsť príčinu svojich trápení, tak ju často pripisuje práve Bohu. Veď ak utrpenie aj nespôsobuje, tak ho dopúšťa, čo vlastne vyjde narovnať. Na vine je on. Lenže Boha za našimi hriechmi a z nich prameniácich utrpení nehľadáme. Nehľadáme ho ani za našimi chorobami či prírodnými živlami. Takto mohol rozmýšľať ešte starozákonný človek, ale nie kresťan.

Kde máme teda hľadať príčinu toho zlého, čo sa deje?

Božie zjavenie v tajomnom rozprávaní o stvorení človeka nám hovorí, že človek svojou neposlušnosťou a túžbou byť ako Boh, narušil svoje spoločenstvo s Bohom. To malo dopad na medziludské vzťahy, do ktorých vstúpilo zlo, hriech v mnohých podobách. Človek vie, čo je zlo a i tak ho bude robiť. Narušená bola aj jeho ľudská prirodzenosť, človek sa nerodí a nerastie ako dokonalý stroj, sú tu choroby s rôznymi príčinami, rôzne postihnutia. Je naivné tieto javy pripisovať Bohu.

UTRPENIE S KRISTOM ŽIJEME INAK AKO BEZ NEHO

Musia byť všetky naše problémy vyriešené, choroby uzdravené, utrpenia ukončené? Prečo ich Boh nevyrieši, keď je všemohúci?

Všemohúci Boh nie je akýsi automat, do ktorého hádzeme mince modlitieb a on potom za nás rieši naše problémy, uzdravuje podľa našich zadaní a odstraňuje utrpenia z nášho života. Boh nám skrze svojho Syna ponúkol cestu spásy, cestu pravého dobra a lásky, ktoré buduje a dáva život. A hoci naše problémy a utrpenia na tej ceste ešte sú, s Kristom ich vidíme a žijeme inak ako bez neho. Stačí sa pozrieť na celé zástupy svedkov viery, našich svätých. Je na nás či túto cestu života s Kristom prijmem. Jeho všemohúcnosť spočíva v tom, že i napriek našej biede, hriechnosti a zranenosti nám dáva účasť na živote s ním, na večnom živote.

To znamená, že treba prijať, že naše problémy, choroby, utrpenia v živote sú a zostanú?

Niektoré určite zostanú. K iným zas vieme zaujať postoj vo svetle evanjelia, najmä ak ide o vzťahové problémy a mnohé problémy sa potom dajú riešiť.

Ako tento postoj môžeme získať?

Vyžaduje si to stať sa učeníkom – učiť sa s Ježišom žiť deň čo deň. Boh však nikomu nevnučuje túto cestu, ktorá nutne vedie k odvráteniu sa od zlého spôsobu života, ktorý plodí zlo. Božiu lásku, milosrdenstvo, spásu, človek môže odmietnuť, láska sa nedá vynútiť. Takisto Kristus neprišiel, aby všetkých uzdravil z chorôb, hoci má moc uzdravovať a robí to. Ukazuje tým, že náš život má vo svojej moci, ale to i vtedy, keby sme umreli, či uzdravení neboli. Boh nám nedáva všetky odpovede, prečo sú tu utrpenia. A definitívne ich vyriešiť v tomto narušenom svete ani nie je možné. Ale dáva nám svoju odpoveď tým, že Kristus do utrpenia človeka vstúpil, aby bol v ňom s nami a i cez ťažkosti života nás viedol k Otcovi, do plného života v lone Trojice. Bohužiaľ, o to, čo je v našom živote večné, často príliš nestojíme a chceme len to, čo chceme žiť tu a teraz.

Sú aj vo vašom živote veci, ktoré sú ťažké, a ostali stále nevyriešené, ešte nevideli víťazstvo?

Áno, sú. A niektoré dosť boľavé a asi si ich ponesiem do konca svojej pozemskej púte. Ako sa k nim staviam? Verím Ježišovi. On si nás aj po smrti ešte očisťuje a premieňa svojou láskou, ktorá zároveň uzdravuje, voláme to očistec. V nebi už nebude žiadna slza, či neuzdravený vzťah. Je dôležité sa učiť pozeráť na svoj život tu a teraz z tejto perspektívy večnosti. Víťazstvo mi zaručil Pán, je to jeho víťazstvo, nie moje. V tom je moja nádej.

Čo vám pomáha upriamovať svoj pohľad na nádej?

Modlitba. Modlitba ako stretnutie s Ježišom. Tichý dialóg s ním, niekedy i bez slov. Výmena prítomnosti – ja som s ním a on je so mnou. Potrebujem sa znovu a znovu s Ježišom stretávať v evanjeliách. Je ten istý ako vtedy. Znovu a znovu a zároveň vždy inak, podľa toho čo práve žijem, som pri ňom ako ten slepý, ako hriešnik či colník, raz Mária raz Marta, ako jeho učeník medzi učeníkmi, ale i ten farizej a zákonník... Vždy mi Pán Ježiš má čo povedať. Dokonca i jeho mlčanie má veľký význam...

NA MNE JE LEN ROZSIEVAŤ, RAST DÁVA PÁN

Čo je vašou službou v rámci Komunity Blahoslavenstiev?

Niečo čo nazývame služba slova: formácie, prednášky, rôzne formácie ako byť učeníkom Krista. Táto služba je vždy spojená s načúvaním ľuďom,

ku ktorým hovorím. Svojimi prednáškami často reagujem práve na to, čo počujem: rôzne otázky, hľadania, problémy, trápenia ľudí okolo nás.

Venujete sa aj duchovnému sprevádzaniu. S čím najčastejšia zápasia ľudia, ktorých sprevádzate?

S tým, s čím zápasí každý človek: vzťahové problémy, rôzne ťažkosti, ktoré nutne život prináša. U kresťanov však ide i o problémy, ktoré vychádzajú často z akejsi nezrelej či neformovanej viery. Mnohé ťažkosti pripisujú Bohu, žijú v predstave Božej vôle v podstate nezlučiteľnej s evanjeliom, najmä v prípade rôznych utrpení, nenaplnených predstáv o živote... Hľadajú cestu k odpusteniu, zmiereniu, ale vychádzajú tiež z predstáv o Bohu i o človeku, ktoré im v tom nepomáhajú. Mnohí stále žijú len v mentalite odmeny a trestu zo strany Boha, ale osobný životodarný vzťah s Ježišom ešte neobjavili. Je toho veľa...

V čom vidíte najväčší prínos takejto práce?

Mám radosť, keď Pán Ježiš môže konať v životoch druhých ľudí, pretože v niečom, čo doteraz nepoznali, neobjavili, sa otvorili jeho pôsobeniu a tak objavujú nový život s Bohom. Na mne je len rozsievateľ, rast dáva Pán. Nie je to kliše. Je to pre mňa veľmi oslobodzujúce. Jednoducho, ja sa nestarám o ten prínos. Ten patrí Pánovi, ja mám len radosť, že na tom „prínose“ môžem mať podiel.

Čakajú nás sviatky. Čo pre vás znamená Veľká noc?

V našej Komunitě je celý Svätý týždeň – od Kvetnej nedele do Nedele vzkriesenia Pána – výnimočný čas. Prežívame hlboké a najväčšie tajomstvá viery: Pánovu zástupnú smrť za nás a jeho víťazstvo nad ňou. Tomu predchádza nielen Pánov vstup do Jeruzalema, ale i jeho „pomazanie“ v Betánii, jeho posledná večera sučeníkmi spojená s umývaním nôh a bdením s ním v Getsemanoch a po Veľkom Piatku, jeho zostúpenie k zosnulým. Všetky tieto udalosti, popri cirkevnom liturgickom slávení veľkonočného trídna, vyjadrujeme aj osobitným liturgickým slávením.

Ako budete prežívať tohtoročnú Veľkú noc?

Počas Svätého týždňa k nám prichádzajú ľudia z celého Slovenka, aby s nami prežívali udalosti Svätého týždňa. Takže popri osobnom prežívaní, na ktoré sa rok čo rok veľmi tešíme, sa venujeme i ľudom, ktorí sú s nami. Okrem liturgického prežívania udalostí, robíme pre nich formačné uvedenia do každého dňa. Všetko prenášame aj do online priestoru, aby takto rok čo rok mohli tieto slávenia prežívať s nami i tí, čo k nám nemôžu prísť.